TURAN DUASI

Şiirler

Ali Kınık

ÖTÜKEN

ALİ KINIK; 3 Şubat 1974 tarihinde Malatya'da doğdu. Lise tahsilini Malatya'da tamamladı. Fırat Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldu. Yazı ve şiirleri, birçok gazete ve dergilerde yayımlandı. Ayrıca, şarkıları ve şiirleri birçok sanatçı tarafından albümlerde seslendirildi. 1996 yılında, Kültür Müzik firmasından çıkardığı *Beni Öldü Say* adlı albümle müzik piyasasında yer alan Ali Kınık'ın, bu albümden sonra yedi albümü daha yayınlanmıştır: *Bu Şarkı* (2003), *Bir Millet Uyanıyor* (2005), *Duvar Yazısı* (2006), *İsyan Şarkıları* (2008), *Ali Ayşe'yi Seviyor* (2010), *Düş'e Kalk'a* (2012), *Kalbi Kırık Şarkılar* (2015).

Kitaba adını veren "Turan Duası" adlı şiiri, 1999 yılında, Altan Deliorman'ın neşrettiği *Orkun* dergisi tarafından düzenlenen "Türk Birliği" konulu şiir yarışmasında birinci seçildi.

İÇİNDEKİLER

Takdim / 9
Ergenekon'dan Çıkış (Kurt Destanı) / 13
Turan Duası / 15
Kanadı Kırık Kartal / 19
Türk'ten Tanrı'ya Elçi / 21
Yalnız Değilsin / 25
Ağla Memleketim / 26
Satan Utansın / 27
Reis'e Mektup / 28
Gözden Irak Gönülden Kerkük / 30
Koca Reis / 32
Kurtlar Sofrası / 33
Nerdesin Reis / 34
Savaşçı / 35
Asın Beni / 36
Türkçe / 37
Bozkurt'un Belası / 38
İsyan Bildirisi / 40
Hazin Göç / 41
Bir Türk'ün Hal Beyânı / 43
Kutlu İhtilallere / 46
Memedali'nin Türküsü / 48
Sen Uyurken Destanlara Sığındım / 50
Asıl Hayat ya da Asil Hayat / 52
Ayrılığın Kıyısındayız / 53

Ayna ve Ozan / 55
Dünyayı Başınıza Yıkmaz isem Namerdim / 57
Ya İstiklâl Ya Ölüm / 59
Yeniden Kuvva-yı Milliye-1 / 60
Yeniden Kuvva-yı Milliye-2 / 62
Asillerin Sonu / 63
Ve Ben… / 64
Ötüken'siz Bir Göktürk / 65
Ben ve Sevdam / 67
Ayrılığın Kıyısındayız / 68
Bilge Çınar / 69
Yetik Ozan'ca / 72
Doğuda Bir Türkistan / 73
Ömrümüzün "Sehiv Secdesi" / 75
Eksik Bir Tarif / 78
Dokuz Işık / Dokuz Beşlik / 79
Bu Soy Senin Soyun! / 81
Geri Döneceğim / 83
"Şahit Ol Yâ Râb" (Veda Hutbesi'nden) / 84
Eyvah / 85

TAKDİM

Türklüğün kadim zamanlardan başlayarak gündoğusundan günbatısına uzanan göçü, Türk kültürünün yeni coğrafyaları kendisine yurt edinebilme kabiliyetiyle kalıcı hale gelmiştir. Bu sürecin mimarları Dedem Korkut'tan el almış ozanlar/âşıklar olmuştur. Türkçenin ince işçileri olan ozanlar/âşıklar, Türkün öyküsünü Dedem Korkut'un kopuzuyla eski coğrafyalardan yeni coğrafyalara, eski zamanlardan yeni zamanlara taşımışlardır.

"At ayağı külüg, ozan dili çevik olur" derler; Türk kültürü, Uzak Asya'dan başladığı yolculuğuna at sırtında çağ atlayarak, ozanların diliyle dünden yarına yol alarak devam etmektedir. Bu yolculukta Türkçenin gücü kadar Türkçenin ince işçileri olan ozanların çevik dili ve yeni zamanlara, yeni coğrafyalara yeni sözler söyleme kabiliyetleri de önemli işlev üstlenmiştir. Zira kültürünü muhafaza ederek yeni coğrafyalarda sanatçıları vasıtasıyla yeniden üretemeyen bir milletin, bu kadar geniş coğrafyalarda uzun zaman var olabilmeleri mümkün değildir. Türk kültürünün Asya bozkırlarından başlayarak Avrupa içlerine kadar uzanan macerasında ozanları/âşıkları "kutlu yol" yolcusu olarak görmekteyiz. Sözlü kültür çağından başlayarak dinamizmini hiçbir zaman kaybetmeyen Türk kültürünün bu yolculuğu, yazılı kültür ve elektronik kültür çağında da yine Türkçenin usta sanatçılarının yolbaşçılığında devam etmektedir.

Tüm bu değişim-dönüşüm süreçleri içerisinde, bozkır kültür çağından kent kültürüne; sözlü kültür ortamından elektronik kültür ortamına kadar her dem yeniden üretebilen saz ve söz ustalarının günümüz temsilcilerinden biri de Ali Kınık'tır. Kent kültürü ozan/âşık tipini bir ölçüde değiştirmiş olsa da, gerçek sanatçılar varlıklarını ve misyonlarını koruyabilmişlerdir. Popüler kültür içerisinde anlam arayan sanatçılar, kentli hayatın yüzeysel beklentilerine teslim olanlardan ayrılmış, özü koruyarak güncelleşmeye gayret etmişlerdir. Ali Kınık hem kentli olabilen hem de çağın anlam arayışının peşini bırakmayan bir sanatçıdır. Âşıkların şiir söylemeyi, "dilden söylemek", şiiri saz ile söylemeyi ise "telden söylemek" ifadesiyle nitelediği noktada, yeni çağın telden söyleyenleri arasındaki en önemli temsilcilerinden olan Ali Kınık, Türk kültürünün yeni zamandaki taşıyıcılığı rolünü üstlenen usta sanatçılarımızdandır. Ali Kınık, şiirlerinde ve şarkılarında aşk ve sevgi gibi muhterem duyguların yanı sıra, Türklük ve Türk milliyetçiliği gibi yüce değerleri de yeni nesillerle, onların estetik dünyalarına hitap edecek biçimde işleyen bir sanatçıdır. Yeni zamanın gerektirdiği tarzda ve yeni nesillere hitap eden *"Çocuklar bile biliyor / Ali Ayşe'yi seviyor"* dizelerinde duyguyu; *"Bir kurt görün bu gece, rüyanız parçalansın / Bir kutsal ışık görün, riyanız parçalansın / Bir bozkurt pençesiyle mayanız parçalansın"* dizelerinde Ergenekon'dan çıkışı; *"Ağ yeleli bir at ile göğe çattı Elçibey / Türkler için Tanrı'mıza elçi gitti Elçibey"* dizelerinde ulu Türk Beyi Elçibey'e saygıyı; *"Hani derdik; hayat yalan / Ölüm bize oyuncaktı / Dünyada tek kalsak bile asla yılmak olmayacaktı"* dizelerinde vazgeçmemeyi aktaran Ali Kınık, yeni neslin güçlü sesi ve sazı olmayı başarmış ozanı, şairi, sanatçısıdır.

Doç. Dr. Ruhi Ersoy

Ergenekon'dan Çıkış (Kurt Destanı)

Bir kurt görün bu gece, rüyanız parçalansın
Bir kutsal ışık görün, riyanız parçalansın
Bir bozkurt pençesiyle mayanız parçalansın

Beni görün bu gece, bir kurt görün, bir beni
Bize artık susmak yok, bir kurt vurun, bir beni...

Elin ekmeği ile yaşayan kurt kahrolsun
Boynunda tasma izi taşıyan kurt kahrolsun
Kar yağmış dağlarına, üşüyen kurt kahrolsun

Kahrolsun kurt postunu giyen yalancı kuzu
Dağıtanlar kahrolsun, kurt sesli ordumuzu

Ne düşlerimiz vardı, bir kara yel savurdu
Deli taylarımızı hain oklar devirdi
Yoksa hata yaptık da, Tanrı mı yüz çevirdi?

Ey kurt soylu milletim, ey Tanrı'nın kırbacı
Bu düzene kanmayın, and olsun ki yalancı!

Kaç kere kuşatıldım, dara düştü umudum
Bayrak gibi devrildi, yere düştü umudum
Tanrı'ya dua ettim, kurtlar gibi uludum

Dedim, bu hüsran artık sonuncu olsun, en son
Dayanacak sabrım yok, yüreğim Ergenekon

Hani, Çinli katuna kanan kağan, vardı ya?
Hani, şehzadeleri bir bir boğan, vardı ya?
Ve tek kalıp, sütünü kurtla sağan, vardı ya?

Bu destanda ben kimim, siz kimsiniz, a beyler?
O susuş neler saklar, bu feryat neler söyler?

Bir gün, yerin üstüne gece örtüldüğünde
Binlerce tutsak bozkurt ipten kurtulduğunda
Mahşerî çığlıklarla gökler yırtıldığında

Bu, bizim dönüşümüz, destanımız olacak
Doğmamış çocuklara, şerefimiz kalacak

Ey, öz çocuklarının boynunu sıkan düzen!
Hak kırbacıyla halkın canını yakan düzen
Devşirme dervişlere tekke bırakan düzen

Her hesabın bir tersi, her zulmün süresi var
Bir tilki hükmü varsa, bir de kurt töresi var
Bir ***Bozkurt Töresi*** var!

Turan Duası

Seni, acundan yüce tek 'var' saymışım Tanrı'm
Göğe değen başımı, yere eğmişim Tanrı'm
Ve gönlümde yanına çiçek koymuşum Tanrı'm
Bu sevgiyi sen verdin, bu da benim nazımdır
Korkak kullarca değil, erkekçe niyazımdır

Ey Tanrı'm, yüce Tanrı'm
Kat, gücü güce Tanrı'm
Bölük bölük bölündük
Sonumuz nice Tanrı'm

Sensin derdi yaratan, derman olan yine sen
Sensin Türk'ü yaratan, ayrı kılan yine sen
Yüce dağlar birleşir, eğer ki sen 'ol' desen
Dilersen kes hakkımı ekmeğimden, suyumdan
Bu birlik, varlık demek esirgeme soyumdan

Kapına durdum Tanrı'm
Yere diz vurdum Tanrı'm
Çek şu kızıl perdeyi
Bir olsun yurdum Tanrı'm

Tanrı'm, şerefim için, namusum, dinim için
Şerefsize bilenen şerefli kinim için
'Ben' dedim ya, and olsun, sanma ki benim için
Ahlâksız çarklar için, saklanmaz farklar için
Şu çakal insancıklar, şu bozkurt Türkler için

Açtım elimi Tanrı'm
Çözdüm dilimi Tanrı'm
Kabul et bu duamı
Arzuhâlimi Tanrı'm

Bir gece, ağlar gibi kurtlar uludu dağdan
Gözlerime kan değdi, dokuz yaralı tuğdan
Bir türkü, bir de ağıt kopardım eski çağdan
Türküm umudum olsun, ağıdım yaram olsun
Türküsüz ve ağıtsız gün bana haram olsun

Bu acı beter Tanrı'm
Sanmam ki biter Tanrı'm
Belki benden artar da
Neslime yeter Tanrı'm

Bizi zulme bileyen bu kutlu güç senindir
Haklı ve yiğit kılan şerefli taç senindir
Türk olmaksa suçumuz, bu soylu suç senindir
Sanma ki bu sorgudur, sen Tanrı'sın, ben kulum
Sen sabırda zenginsin, bense işte yoksulum

Dört yanım soru, Tanrı'm
Hepsi en zoru Tanrı'm
Soruların zorundan
Soyumu koru Tanrı'm

Sen Tanrı değil misin, adını yargılatma
Sana Tanrı deyince, dinimi sorgulatma
Ya adam et bunları, ya beraber yaşatma
    Kanı bozuk olanlar 'Türk'üm' diyemesinler
    Ve Türk'ün dik başını yere eğemesinler

Gökçek Tanrı'm, gök Tanrı'm
Sevgisi büyük Tanrı'm
İti kurda baş kılma
Bu ne ağır yük Tanrı'm

Şimdi beni ezenler, demek soyumu bilmez
Bozgunun ardındaki mutlak toyumu bilmez
Demek beni bilir de, deli huyumu bilmez
    Çin'de kırk bir çeriyle ihtilal yapan kimdi?
    Peki, o uslanmaz kan hangi bedende şimdi?

Şükür ki bende, Tanrı'm
Niçin'i, sende Tanrı'm
Bugünü de kutlu kıl
Gözlerim dünde Tanrı'm

Türkiye benim yurdum, canım kurban bu yurda
Fakat bir dağ az gelir mayası hür bozkurda
Kıralım şu zinciri artık ferman buyur da
Sınırları bozalım, yeni baştan çizelim
Kendi toprağımızda hesapsızca gezelim

Bir ferman buyur Tanrı'm
Dünyaya duyur Tanrı'm
Türk'ü Türk'e kavuştur
Var beni ayır Tanrı'm
Çünkü o gün her ölen
Sadece uyur Tanrı'm

Kanadı Kırık Kartal

Ustam, sen şairsin, yıkılmak olmaz.
Bu hesap bitmeden çekilmek olmaz.
Yorgun yapraklarca dökülmek olmaz.
Haydi ustam, haydi doğrul, kurbanım.

Kalk ki bir ak kartal daldan süzüle,
Şiir burcumuza kona saz ile,
Sen de "yıldızları yandır söz ile"
Haydi ustam, haydi doğrul, kurbanım.

Alevlerle göğe savrulsun küller,
Doğsun "beyaz günler ve beyaz güller"
"Ordulaşsın ümitlerle emeller"
Haydi ustam, haydi doğrul, kurbanım.

Bir dünya ki o ilk sürgünden beri,
Ağır olmuş ustaların yükleri,
"Aktarıp toprağı, yırtıp gökleri"
Haydi ustam, haydi doğrul, kurbanım.

Sen ki, ta burçlara çıkan şairsin,
Sen ki, yağmurları yakan şairsin,
Sen ki, sarp dağları yıkan şairsin.
Haydi ustam, haydi doğrul, kurbanım.

Dünya kahpe, ama küsme ne olur,
Kılavuzum, ses ver, susma ne olur,
Gel Türk'ün sesini kısma ne olur!
Haydi ustam, haydi doğrul, kurbanım.

Ustam sensiz ben vallahi yarımım.
Bu kabusu çözemiyor yorumum.
Sen anlarsın kahır üzre durumum,
Haydi ustam, haydi doğrul, kurbanım.

Ustam hadi iki al tay seçelim,
Çiçekli dağlara bayrak açalım,
Tanrı Dağları'nda kımız içelim.
Haydi ustam, haydi doğrul, kurbanım.

Hem şairsin, hem ülkücü, hem adam,
Hem ustamsın, hem yoldaşım, hem atam,
Ben kimim ki, seni sözle anlatam,
Haydi ustam, haydi doğrul, kurbanım

Türk'ten Tanrı'ya Elçi

Yüce Tanrı, Türk'ü artık arada koymayacak
Bir fark vermiş ve bu farkı geçmişe saymayacak
İki başlı söz olacak, hiçbir baş caymayacak
Yollayan bey, gidilen bey ve giden Elçibey
Türklük için Tanrı'mıza elçi gitti Elçibey

Bey, milletin baki kalsın
Yolun, bahtın açık olsun
Ardın sıra gelen erler,
Beyler seni beyce bulsun

Dediler ki bir göç oldu, dağlarca sustum durdum
Bir çift kızıl karanfili bağrıma bastım durdum
Kuş kaçırmaz kementleri boynuma astım, durdum
Ağ yeleli bir at ile göğe çattı Elçibey
Türkler için Tanrı'mıza elçi gitti Elçibey

Beyim gider, kırk atlıdır
Atlar altın kanatlıdır
Heybesinde gözyaşı var
Beyimin yükü kutludur

Dedim beyim, aman beyim, yüreği koca beyim
Başı dağlar gibi kırçıl, dağlardan yüce beyim
Dün aşikâr, yarın meçhul, ya bu hal nice beyim
Bir tek tanrı bilir dedi, yolu tuttu Elçibey
Türkler için Gök Tanrı'ya elçi gitti Elçibey